

عنوان مقاله:

تاثیر تشویق بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مقطع ابتدایی

محل انتشار:

دهمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

انیس امیدی باورصاد - کاردانی بهداشت مدارس دانشگاه آزاد اهواز، کارشناسی مدیریت صنعتی، دانشگاه آزاد اسلامی شوشتر، خوزستان، ایران

نجمه منجزی - کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر، خوزستان، اهواز

فریده طاهری قلعه تمیم - کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان اهواز، کارشناسی ریاضی، دانشگاه پیام نور اهواز، خوزستان، ایران

خلاصه مقاله:

تشویق و تقویت رفتار مثبت کودکان، باعث شکل گیری عادات مطلوب در آنان می شود به طوری که انواع تشویق مستقیم، عملکرد دانش آموز را تقویت می نماید و همچنین روشهای غیر مستقیم تشویق، نیز باعث افزایش کارایی دانش آموزان می گردد. تشویق وسیله مناسب برای پیشرفت امر تعلیم و تربیت است و همچنین تشویق توسط کسانی انجام شود که مورد احترام دانش آموزان هستند و اجرای تشویق در کلاس برای افزایش یادگیری مناسب است و اکثر معلمان و مربیان تربیتی از تشویق برای پیشرفت تحصیلی استفاده می کنند و تشویق در حضور دانش آموزان موثرتر از تشویق بدون حضور دانش آموزان است و تشویق می تواند یک عامل بسیار مهم در به کار انداختن ابتکار عمل در دانش آموزان باشد و تشویق موجب جرات دانش آموزان برای حل مسائل می شود و تشویق در حضور والدین موجب افزایش پیشرفت تحصیلی آنها می شود و تشویق دانش آموزان موجب علاقه دانش آموزان به درس می شود و همچنین تشویق یک نوع احترام گذاشتن به دانش آموزان می باشد و محبت معلم به دانش آموزان یک تشویق بسیار موثر است و توجه به رفتار و مطلوب دانش آموزان باعث تقویت رفتار او می شود و تشویق بهتر است بیشتر به صورت گروهی انجام شود و همچنین تشویق مستقیم دانش آموزان نسبت به تشویق غیر مستقیم در پیشرفت تحصیلی اثر بیشتری دارد و تشویق موثر مستلزم رعایت حدود و اندازه اصول است. در این پژوهش که به صورت کتابخانه ای و مروری می باشد ما به بررسی تشویق و تنبیه و انواع تشویق و مراتب تنبیه پرداخته ایم و سعی کرده ایم آن را تا حد توان بررسی کنیم. پس از جمع آوری، تجزیه و تحلیل و تفسیر نتایج حاصل شده از جمله اینکه تشویق و تنبیه دو روش فوق العاده مهمی هستند که می توانند در اصلاح و تغییر رفتار دانش آموز و هدایت دانش آموز به هدف نهایی یعنی کمال کمک کنند و ما باید آن را به شکل صحیحی اجرا کنیم تا این فرآیند تشویق و تنبیه که در بالا به اهمیت آن اشاره شد بیشترین تاثیر خود را در دانش آموز برای رسیدن به هدف نهایی بگذارد. البته در تربیت دانش آموز، اصل بر تشویق و تنبیه است نه تنبیه و مجازات. تنبیه باید کاملاً سنجیده، حساب شده و دقیق باشد و به هیچ وجه از حد و مرز الزم فراتر نرود. زیرا عملی طبیعیانه است و هرگونه نسنجیدگی و بی دقتی در آن فاجعه آور است و اثرات منفی به همراه دارد. همچنین در این مقاله می خواهیم بدانیم که چه نوع تشویق اثر مثبت در زمینه یادگیری دارد و چه نوع آن اثر منفی و آیا تشویق تنها راه موفقیت یک دانش آموز است؟ تشویق باید چگونه باشد؟ آیا به نوع و اندازه کاری که انجام داده می شود بستگی دارد؟ آیا واقعا تشویق بیش از روش های دیگر مانند تنبیه بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان تاثیر دارد؟ تشویق در منزل و از طرف والدین موثرتر است یا از طرف اولیا مدرسه؟ آیا از طریق تشویق میتوان از نیروی یک فرد حداکثر فایده را برد و تمام خواسته خود را بدست آن ها (دانش آموزان) برآورده ساخت؟ و آیا تشویق فردی موثر تر است یا تشویق گروهی؟

کلمات کلیدی:

تشویق، یادگیری، پیشرفت تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2013124>

